

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010245
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010245.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému U. D., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom R., R. č. XX/XX, t.č. v Ústave na výkon väzby llava a spol., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 22. júna 2021 odvolania obžalovaného I. Y., obhajcu obžalovaného U. D. N.. N. K. a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného U. D. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. apríla 2021, sp. zn. 1T/23/2021 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. a /, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa vo vzťahu k obžalovanému U. D. z r u š u j e v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju vo vzťahu k obžalovanému U. D. v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného I. Y. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. apríla 2021, sp. zn. 1T/23/2021 boli uznaní za vinných a to obžalovaný U. D. zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a obžalovaný N. V., N. G. a I. Y. zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa §20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinený N. G. si v presne nezistenom dni od novembra 2019 do februára 2020 od nezistenej osoby bez povolenia zaobstaral podomácky upravenú dlhú palnú zbraň - opakovaciu guľovnicu vz. 24, československého výrobcu Zbrojovka Brno, kalibru 8x57 JS, výrobné číslo XXXXMX, bez pažbenia a mušky, a následne na návrh obvineného N. V. obvinený N. G. s obvineným I. Y. presne nezisteného dňa v mesiaci august 2020 predmetnú zbraň zakopali na presne neustálenom mieste v katastri obce G. nad D., okres U., a následne v presne nezistený deň v mesiaci august 2020 túto zbraň obvinený N. V. spoločne s obvineným I. Y. vykopali a spoločne odviezli do C., kde ju obvinený N. V. predal a odovzdal obvinenému U. D., a obvinený U. D. mal predmetnú strelnú zbraň od nezisteného dňa mesiaca august 2020 až do jej nájdenia políciou dňa 08.09.2020 ukrytú v mieste svojho bydliska na ulici G. č. XXXX/X v C., pričom obvinení N. G., U. D., N. V. a I. Y. nie sú držiteľmi zbrojných preukazov a uvedená zbraň v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive spadá do kategórie A, kde podľa § 4 odsek 2 písmeno g) a podľa § 80 odsek 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive je takéto zbrane zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť.

Za tento trestný čin bol obžalovaný U. D. odsúdený podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe,

príčom podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu 5 (päť) rokov a s odkazom na § 51 ods. 4 písm. h), písm. k) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať. Zároveň podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks podomácky upravenej dlhej palnej zbrane - opakovacej guľovnice vzor 24, československého výrobcu Zbrojovka Brno, cal. 8x57 JS, výrobné číslo XXXXXM.

Obžalovaný N. V. bol odsúdený podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu 5 (päť) rokov a s odkazom na § 51 ods. 4 písm. h), písm. k) Tr. zák. mu uložil povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Obžalovaný N. G. bol odsúdený podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu 5 (päť) rokov a s odkazom na § 51 ods. 4 písm. h), písm. k) Tr. zák. mu uložil povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Napokon obžalovaný I. Y. bol odsúdený podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3(tri) roky s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák. nepodmieniene, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť vo vzťahu k obžalovanému U. D., pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného, obhajca obžalovaného U. D. N. K. do výrokov o vine a treste (bez ďalšieho bližšieho odôvodnenia a napriek tomu, že obžalovaný U. D. sa po vyhlásení napadnutého rozsudku a po poučení o opravnom prostriedku výslovne vzdal práva podať proti nemu odvolanie a to aj za všetky oprávnené osoby) a vo vzťahu k obžalovanému I. Y. tiež len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný I. Y..

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste s poukazom na to, že podľa jeho názoru je podmienienny trest odňatia slobody v prípade obžalovaného U. D. príliš mierny a to najmä vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol celkovo 8-krát súdne trestaný, naposledy pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) a písm. e) Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Uviedol, že obžalovaný U. D. je v súčasnej dobe stíhaný pre ďalší obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.2 Tr. zák. Prokurátor namietal, že nie je dôvodné predpokladať, že uložený podmienienny trest odňatia slobody povedie k jeho náprave, resp. že takýto trest je vo vzťahu k obžalovanému postačujúci, pričom k priznaniu ako aj k vyjadreniu ľútosti zo strany obžalovaného došlo až na hlavnom pojednávaní, potom, čo uvedené konanie v prípravnom konaní popieral a k tomuto sa nepriznával. Prokurátor tak mal za to, že u obžalovaného D. nie je možné prihliadať na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., nakoľko svojím postojom v rámci celého prípravného konania nepomáhal orgánom činným v trestnom konaní, tak ako tomu bolo u ostatných obžalovaných. Vzhľadom na uvedené výroky rozsudku okresného súdu, ktorým bol obžalovanému U. D. uložený podmienienny trest odňatia slobody je nedôvodný a preto

navrhol odvolaciemu súdu, aby označený napadnutý výrok rozsudku zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný I. Y. v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť napadnutého rozsudku vo vzťahu k jeho osobe z dôvodu, že výška jemu uloženého trestu odňatia slobody sa mu zdá neprimerane prísna, nakoľko všetci ostatní obžalovaní mali na skutku väčší podiel, pričom samotní iniciátori, ako obž. N. V., dostali podmienený trest, obž. G. takisto a taktiež obž. U. D., ktorý vedome tie zbrane kúpil, a to aj napriek tomu, že vedel, že sa jedná o trestný čin. Uviedol, že nevie, prečo sa nespomenulo meno I. H., keďže on sám sa dopustil trestného činu tým, že išiel vedome predať granáty C. D.. Namieta, že on bol veci zakopať pod nátlakom obž. N. V. a zo začiatku ani nevedel o čo sa jedná, a preto má za to, že okresný súd bol voči nemu neprimerane prísny. Domáhal sa preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k jeho osobe a aby vrátil vec okresnému súdu, aby ten zohľadnil nové skutočnosti.

Obhajca obžalovaného U. D. N.. N. K. napadol rozsudok okresného súdu odvolaním doručeným Okresnému súdu Trenčín dňa 26.04.2021, v ktorom uviedol, že podáva odvolanie proti výroku o vine a treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný U. D. písomným podaním doručeným Okresnému súdu Trenčín dňa 12.05.2021, v ktorom uviedol, že prokurátor poukazuje na jeho register trestov a posledný trest za skutok, ktorý spáchal pred viac ako 15 rokmi, pričom obdobný register trestov nevedil u obžalovaného N. V.. Poukazovať na trestné stíhania, ktoré môžu skončiť oslobodením a zahŕňať ich do trestu v inom konaní by znamenalo, že najvyššia sankcia v podobe trestu odňatia slobody môže nastať bez právoplatného odsúdenia, pričom poukázal na princíp prezumpcie neviny. Uviedol, že prokurátor uplatňuje rozdielnu optiku u jednotlivých obžalovaných, pričom obž. V. v rôznych postaveniach a vždy rozdielne vypovedal viackrát, ako svedok spáchanie skutku popieral, no pri vzatí do väzby sa priznal pred sudcom pre prípravné konanie, ale na krajský súd písal, že nič nespravil. Namieta, že by on popieral skutok, nakoľko najskôr len využil svoje právo nevypovedať, keďže po obvinení obž. V., ktorý prvý odmietol vypovedať, nevidel zmysel aby vypovedal a preto čakal na súd. Okresný súd mal preštudovaný celý spis a dokonale poznal silné aj slabé stránky, a taktiež mal aj niečo, čo sa nedá napísať do rozsudku, a to ústnosť a bezprostrednosť, keď videl správanie spoluobžalovaných a aj ich bezprostredné reakcie. Okresný súd v písomnom vyhotovení rozsudku podrobne odôvodnil svoje rozhodnutie, do ktorého zahrnul celé spektrum informácií, právnych princípov a hlavne akceptoval kritérium prokuratúry a toto kritérium aplikoval na všetkých rovnako. Záverom uviedol, že žiada krajský súd, aby odvolanie prokurátora bolo zamietnuté.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s poukazom na písomné dôvody odvolania prokurátora okresnej prokuratúry navrhol, aby odvolací súd sám obžalovanému U. D. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody a pokiaľ ide o zaradenie na výkon trestu, navrhol zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej navrhol odvolanie obhajcu obžalovaného U. D. zamietnuť ako podané neoprávnenou osobou podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Obhajca obžalovaného U. D. N.. N. K. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný U. D. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, rovnako ako jeho obhajca, odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 13. mája 2021, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora a obžalovaného I. Y. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 22. júna 2021 v neprítomnosti obžalovaného I. Y. v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr. por. Obžalovanému I. Y. bolo totiž upovedomenie o konaní verejného zasadnutia riadne a včas doručené (dňa 26.05.2021) a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný I. Y. a prokurátor podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že napadnutý rozsudok je v celom rozsahu vo vzťahu k obžalovanému U. D. chybný pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzali,

a ktoré spočívali v porušení ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby (§ 321 ods.1 písm. a/ Tr. por.). Odvolací súd zároveň zistil, že odvolanie obžalovaného I. Y. nie je dôvodné. Odvolací súd nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného I. Y. vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Vo vzťahu k obžalovanému U. D. odvolací súd uvádza, že skutky, ktoré sú predmetom trestného stíhania a podanej obžaloby, boli výsledkami doteraz vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní preukázané, vrátane toho, že jeho páchatelom je obvinený U. D., avšak rozhodnutie o jeho vine zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. je predčasné, lebo okresný súd vykonal hlavné pojednávanie bez toho, aby boli splnené podmienky na jeho vykonanie, a to s poukazom na § 252 ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorého v prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu. Ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obhajcu, len ak s tým obžalovaný súhlasí.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. apríla 2021 síce vyplýva, že obžalovaný U. D. ako aj prokurátor súhlasili s vykonaním hlavného pojednávania v neprítomnosti obhajcu N. N. K., obhajcu obžalovaného U. D., avšak v danom prípade, nakoľko bol obžalovaný U. D. vo väzbe, a teda ide o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por., neboli splnené podmienky pre vykonanie hlavného pojednávania v zmysle § 252 ods. 4 Tr. por.

Vzhľadom k tomu, že sa hlavné pojednávanie na Okresnom súde Trenčín vykonalo bez prítomnosti obhajcu obžalovaného U. D., čím došlo k porušeniu ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a k zásadnému porušeniu práva obhajoby, odvolací súd rozhodol na verejnom zasadnutí tak, že zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému U. D. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal, odstránil vytýkané nedostatky a rozhodol vo veci v súlade so stavom veci a zákonom.

Krajský súd sa odvolaním obhajcu obžalovaného U. D. nezaoberal vzhľadom na svoje vyššie uvedené závery odvolacieho súdu o porušení práva na obhajobu, zrušení napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému U. D. a vrátení veci súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného I. Y., po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktoré nebolo a ani nemohlo byť napadnuté odvolaním a preto jeho správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nakoľko podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného I. Y. o vine je neodvolateľné, a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému, pri určení druhu a výmery trestu ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Obžalovaný I. Y. bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 3 roky a hornou hranicou vo výmere 8 rokov.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému I. Y. podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák., na dolnej hranici trestu ustanoveného zákonom podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou obžalovaného I. Y. uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky považuje za potrebné uviesť, že v prejednávanom prípade je za trestný čin - zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona stanovená trestná sadzba na 3 (tri) roky až 8 (osem) rokov odňatia slobody, čím takto ustanovenou trestnou sadzbou štát na jednej strane chráni svoj záujem predovšetkým na ochrane bezpečnosti ľudí pred možným ohrozením ich života a zdravia, ktoré vyplýva

z nekontrolovateľného držania a výroby strelných zbraní, streliva, ich súčasťami alebo komponentami, a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pokiaľ ide o trest, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, aj pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody. Taktiež okresný súd postupoval správne, keď uložil obžalovanému I. Y. nepodmienečný trest odňatia slobody v súlade s § 49 ods.2 Tr. zák., keď obžalovaný spáchal predmetný zločin v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia, a tak ho v páchaní trestnej činnosti neodradila ani hrozba premeny podmieňačného trestu na trest nepodmienečný.

V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal aj ďalšími skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného I. Y., vzal do úvahy aj to, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čo potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného preto bola správne zistená a priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zákona, pričom správne okresný súd obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák..

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel' napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia krajský súd týmto poukazuje. Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, tak podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť, keď dĺžka trestu odňatia slobody bola určená v najnižšej výmere na 3 roky.

Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného I. Y. ako páchatel'a postačuje aj trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona je aj výrok o zaradení obžalovaného I. Y. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolačný súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného I. Y. vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto odvolacie námietky obžalovaného I. Y. nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného I. Y. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol o podaných odvolaniach spôsobom uvedeným vo výrokoch pod bodom I. a II. tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.